

شیوه نامه ارزیابی طرح های پژوهشی برون دانشگاهی

مقدمه

با توجه به ضرورت توسعه تعامل ارتباط دانشگاه با جامعه و عنایت به تخصیص امتیاز به طرح های پژوهشی برون دانشگاهی مطابق با آئین نامه ارتقاء اعضای هیأت علمی، این شیوه نامه اجرایی به منظور نظام مند نمودن ارزیابی طرح های پژوهشی برون دانشگاهی تدوین گردیده است.

ماده ۱- اهداف

- ۱- نظام مند نمودن فرایند ارزیابی طرح های برون دانشگاهی خاتمه یافته
- ۲- شفاف سازی فرایند اجرایی در ارزیابی فنی و علمی طرح های برون دانشگاهی و تعیین ماهیت پژوهشی بودن طرح های برون دانشگاهی
- ۳- ارایه راهکار غالب در تعیین نوع طرح های پژوهشی برون دانشگاهی (ملی، منطقه ای، استانی، مؤسسه ای) طبق آیین نامه ارتقاء

ماده ۲- تعاریف

- ۱- طرح های برون دانشگاهی خدمات آموزشی و مشاوره ای: که از این به بعد طرح های خدماتی نامیده می شوند، طرح هایی هستند که به تقاضای سفارش دهنده بیرون از دانشگاه از طریق عقد قرارداد با معاونت پژوهشی دانشگاه به منظور برگزاری دوره ها و کارگاه های آموزشی، استفاده از مشاوره تخصصی اعضای هیأت علمی دانشگاه و استفاده از خدمات آزمایشگاهی و کارگاهی دانشگاه به منظور اهداف آموزشی انجام می گیرند. این نوع طرح های برون دانشگاهی ماهیت پژوهشی نداشته و فاقد امتیاز پژوهشی طبق آیین نامه ارتقاء اعضای هیأت علمی می باشند.
- ۲- طرح های پژوهشی برون دانشگاهی: طرح هایی هستند که دارای ماهیت پژوهشی بوده و از طریق انعقاد قرارداد بین دانشگاه با سفارش دهنده خارج از دانشگاه (سازمان ها و نهادهای دولتی و غیر دولتی) انجام شده و کلیه هزینه های طرح توسط سفارش دهنده بیرونی پرداخت گردد.

۳- مجری و همکاران طرح: مجری طرح عضو هیأت علمی دانشگاه شاهرود است که مسئولیت اجرایی طرح را دارد. در صورتی که به دلایلی دو یا چند نفر مسئولیت اجرای طرح را بر عهده داشته باشند در این صورت نفر اول به عنوان مجری مسئول طرح شناخته شده و بقیه افراد به عنوان همکاران طرح در نظر گرفته می‌شوند. مجری و همکاران طرح می‌توانند از امتیازات طرح طبق آیین‌نامه‌ارتقاء بهره‌مند شوند.

۴- سفارش‌دهنده (کارفرما): شخصیت حقیقی یا حقوقی طرف قرارداد طرح است که کل اعتبار لازم برای انجام طرح را فراهم کرده و از نتایج طرح استفاده می‌کند.

۵- گزارش نهایی طرح: گزارشی است که مجری و همکاران طرح در پایان مراحل اجرایی طرح در چارچوب ضوابط تعیین شده در قرارداد طرح ارائه می‌نمایند.

۶- تجهیزات سرمایه‌ای: تجهیزاتی هستند که از محل اعتبارات طرح خریداری شده و جزء اموال دانشگاه محسوب و دارای چارچوب اموالی هستند.

۷- مبلغ کل قرارداد: میزان کل اعتبار طرح شامل جمع کلیه هزینه‌های پیش‌بینی شده در پیشنهاد اولیه طرح (بروپوزال) مصوب طرح می‌باشند.

ماده ۳- کمیته ارتباط با صنعت دانشگاه

کمیته ارتباط با صنعت دانشگاه موظف به تایید نهایی نوع طرح‌های پژوهشی و ارائه مستندات به شورای پژوهشی جهت تصویب است. این کمیته شامل ۳ عضو ثابت (معاون پژوهشی و فناوری دانشگاه، مدیر ارتباط با صنعت و فناوری دانشگاه و یک عضو منتخب از شورای پژوهشی) و ۳ عضو مدعو (رئیس دانشکده مربوطه و دو عضو متخصص در راستای طرح به تشخیص حوزه معاونت پژوهشی) است.

تبصره: مدیر ارتباط با صنعت و فناوری دانشگاه دبیر این کمیته است.

ماده ۴- مراحل اجرایی ارزیابی طرح‌های برون دانشگاهی

ارزیابی طرح، فرآیند بررسی فنی و علمی طرح‌های برون دانشگاهی خاتمه یافته می‌باشد که طی آن ماهیت پژوهشی بودن طرح برون دانشگاهی و نوع آن (ملی- منطقه‌ای یا استانی- موسسه‌ای) مشخص می‌گردد. ارزیابی طرح‌های برون دانشگاهی بر عهده کمیته ارتباط با صنعت دانشگاه (ماده ۳) بوده و در طی مراحل زیر انجام می‌پذیرد:

۱- دریافت تأییدیه معتبر از کارفرما مبنی بر اختتام طرح یا توقف طرح با تعیین میزان پیشرفت توسط دفتر ارتباط با صنعت دانشگاه.

۲- تقاضای مجری طرح برای ارزیابی طرح برون دانشگاهی با ارائه گزارش نهایی به شورای پژوهشی دانشکده مربوطه.

۳- ارسال صورتجلسه شورای پژوهشی دانشکده و گزارش نهایی طرح به دفتر فناوری و ارتباط با صنعت دانشگاه.

۴- طرح درخواست مجری طرح در اولین کمیته ارتباط با صنعت دانشگاه و تعیین ماهیت و نوع طرح‌های برون دانشگاهی.

۵- صدور شناسنامه طرح پژوهشی برون دانشگاهی طبق نظر کمیته ارتباط با صنعت دانشگاه.

۶- بررسی شناسنامه طرح پژوهشی برون دانشگاهی در شورای پژوهشی دانشگاه جهت تصویب.

تبصره ۱: در صورتی که کمیته ارتباط با صنعت دانشگاه به جمع‌بندی نهایی در خصوص ارزیابی یک طرح پژوهشی برون دانشگاهی نرسد، گزارش طرح به همراه مستندات مربوطه برای بررسی جامع‌تر به حداقل دو داور ارسال می‌گردد و نتیجه داوری مجدداً در کمیته بررسی شده و ملاک عمل خواهد بود.

تبصره ۲: در خصوص طرح‌هایی که صراحتاً طبق قرارداد منعقد شده محرمانه می‌باشند، معاونت پژوهشی دانشگاه می‌تواند طی راهکار مناسبی نسبت به ارزیابی طرح خاتمه یافته اقدام نماید.

ماده ۵- ملاک‌های ارزیابی طرح برون دانشگاهی

۱- شرط لازم: برای اینکه یک طرح برون دانشگاهی به عنوان طرح ملی-منطقه‌ای یا استانی مورد بررسی قرار گیرد باید مبلغ کل طرح حداقل ۱۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال باشد.

۲- وقتی یک طرح به عنوان طرح ملی مورد بررسی قرار می‌گیرد که مجری طرح ادعای ملی بودن آنرا کتباً در ضمن درخواست ارزیابی طرح ارائه نماید. در این صورت بایستی مستندات کافی شامل کد ملی طرح یا تأییدیه با امضای بالاترین مقام مسئول اجرایی سازمان (وزیر) را ارائه نماید.

تبصره ۳: در صورتی که مستندات کد ملی یا تأییدیه وزیر ارائه نگردد، طرح برای ارزیابی جامع‌تر به سه داور (یا مرجع) بیرون از دانشگاه ارسال می‌گردد. بدیهی است در این صورت نظر کمیته ارتباط با صنعت دانشگاه پس از بررسی نظرات داوران ملاک خواهد بود.

۳- چنانچه یک طرح برون دانشگاهی با نظر کمیته ارتباط با صنعت دانشگاه ماهیت پژوهشی داشته باشد ولی شرایط لازم برای طرح‌های منطقه‌ای یا استانی را نداشته باشد به عنوان طرح پژوهشی مؤسسه‌ای در نظر گرفته می‌شود.

۴- حوزه عملکرد کارفرما می‌تواند معیار مناسبی برای تعیین نوع طرح‌های منطقه‌ای یا استانی باشد (برای مثال طرح‌های مربوط به شرکتهای آب و برق منطقه‌ای، آبفا یک استان، محیط زیست یک استان و ... می‌توانند به عنوان طرح منطقه‌ای یا استانی مورد ارزیابی قرار گیرند).

۵- طرح‌های پژوهشی مربوط به حوزه‌های دفاعی، سازمان‌ها و مؤسسات بزرگ دولتی که سطح فعالیت آن‌ها فراتر از یک استان است (مجموعه‌های کلان وزارت نفت، شرکت ملی گاز، وزارت دفاع و...) در صورتی که مبلغ طرح حداقل ۱۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال باشد می‌توانند به عنوان طرح منطقه‌ای- استانی مورد ارزیابی قرار گیرند.

ماده ۶- این شیوه نامه در ۶ ماده و ۴ تبصره در هشتمین جلسه هیات رئیسه دانشگاه شاهرود مورخ ۱۳۹۴/۰۳/۳۱ به تصویب و برای تصویب نهایی به شورای ارسال گردید.